

Nr 51.

Av herr Hansson i Skegrie m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till undervisnings- och upplysningsverksamhet på arbetarskyddets område.

I Kungl. Maj:ts prop. nr 1 bil. 7 upptages under rubriken E. Olycksfallsförsäkring och arbetarskydd, punkt 13. Undervisnings- och upplysningsverksamhet på arbetarskyddets område ett oförändrat anslag av 80 000 kr. Detta anslag har tidigare av arbetarskyddsstyrelsen fördelats på följande sätt: Arbetarnas bildningsförbund 30 000 kr., Arbetarnas samarittförbund 30 000 kr., Föreningen för arbetarskydd 5 000 kr., jordbrukets skyddspropaganda 10 000 kr. och skogsbrukets skyddspropaganda 5 000 kr.

Med denna fördelning synes det sannolikt att en avsevärd del av anslaget går till skyddspropaganda inom industriella sysselsättningar och en jämförelsevis liten del går till jordbrukets och skogsbrukets skyddspropaganda.

I skrivelse till Konungen den 14/9 1949 har också Sveriges lantbruksförbund anhållit om en höjning till 20 000 kr. av anslaget till jordbrukets skyddspropaganda. Motiveringen är främst den stora olycksfallsrisk, som förefinnes inom jordbruksarbetet, samt även det säregna förhållandet att en mycket stor del av den inom jordbruket sysselsatta befolkningen icke omfattas av yrkesinspektionens upplysnings- och rådgivningsverksamhet och ej heller beröres av försäkringen för olycksfall i arbete och vissa yrkes-sjukdomar. Vidare uppges att enligt riksförsäkringsanstaltens statistik antalet förlorade arbetsdagar till följd av olycksfall i arbete enbart för jordbruk med tillhörande binärningar beräknats till omkring 6 miljoner, vilket motsvarar 20 000 årsarbetare eller 90 miljoner kr. per år i förlorad arbetsförtjänst. Endast inom byggnadsverksamheten är antalet invaliditetsfall, ledande till minst 20-procentig invaliditet, större än inom jordbruket, varvid dock enbart av arbetarskyddslagstiftningen omfattad personal beaktats. Olycksfallsrisken är alltså inom det nuvarande jordbruket ganska betydande och torde i allmänhet leda till synnerligen svårartade olycksfall. I fråga om olycksfallsfrekvensen, räknad per 100 årsarbetare, kommer jordbruket på sjätte plats i de av riksförsäkringsanstaltens statistik redovisade tjugio näringsgrupperna.

Av det sagda torde framgå att ökad upplysnings- och rådgivningsverksamhet på detta område är i synnerlig grad av behovet påkallad vad beträffar jordbruket. Den hittillsvarande verksamheten har huvudsakligen finansierats av i jordbrukets skyddspropaganda intresserade parter, vartill, som ovan nämnts, ett statsbidrag på 10 000 kr. utgått.

Med anledning av nu rådande förhållanden anser sig emellertid departementschefen ej kunna bifalla den höjning av anslaget som av Lantbruksförbundet begäres, men förutsätter att arbetarskyddsstyrelsen inom ramen för anslagets nuvarande belopp fördelar tillgängliga medel på sådant sätt att de mest trängande behoven i första hand tillgodoses.

Som ovan framhållits anse vi, att jordbrukets skyddspropaganda vid denna fördelning blivit missgynnad och att ett belopp av ytterligare 10 000 kr. bör inom nuvarande anslagsbelopp tilldelas jordbrukets skyddspropaganda.

Med hänvisning till ovanstående hemställas,

att riksdagen vid beviljandet av anslag till Undervisnings- och upplysningsverksamhet på arbetarskyddets område under femte huvudtiteln i Kungl. Maj:ts prop. nr 1 måtte uttala att vid fördelningen av beslutade belopp anslaget till jordbrukets skyddspropaganda ökas på sätt i motionen angivits.

Stockholm den 19 januari 1950.

Nils G. Hansson

i Skegrie.

Sam. B. Norup.

Harald Johnsson

i Skoglösa.

Stig F. Hansson

i Önnarp.

C. O. Carlsson

i Bakeröd.